

แผนการออกแบบการวิจัย

ชื่อเรื่องวิจัย: การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model เพื่อพัฒนาสมรรถนะ
นักเล่าเรื่องท้องถิ่นของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว

สาขาวิชา: การท่องเที่ยว

ชื่อผู้วิจัย: นางสาวฐปณี น้อยนาเวศ

Date: 21 ก.ย. 2569

Version: 1.0

วิทยาลัย: วิทยาลัยการอาชีพหลังสวน

1.ปัญหาที่ทำวิจัย 1. การจัดการเรียนรู้รายวิชานักเล่าเรื่องท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว ยังไม่สามารถพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนด้านการเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมืออาชีพได้ 2. ทักษะในการสื่อสารและการนำเสนอเรื่องราวท้องถิ่นของผู้เรียนยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสมรรถนะรายวิชา 3. ยังไม่มีการพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ที่สามารถบูรณาการสมรรถนะท้องถิ่นเข้ากับการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างเป็นระบบ	2.คำถามวิจัย 1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ STORY Model สามารถพัฒนาสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นมืออาชีพของผู้เรียนได้ในระดับใด 2. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ STORY Model ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและนำเสนอเรื่องราวท้องถิ่นของผู้เรียนอย่างไร	4.ทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้อง (Keyword อย่างน้อย 3 คำ) 1. Storytelling, Competency-Based Learning, Active Learning, Communication Skills 2. Competency	6.กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 8 คน	8.ระเบียบวิธีการวิจัย / แบบแผนการทดลอง วิธีการวิจัย: 1. การวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Research) แบบแผนการทดลอง: 1. แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อน-หลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design)
	3.วัตถุประสงค์การวิจัย 1. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model ตามฐานสมรรถนะสำหรับการพัฒนาสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมืออาชีพของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว 2. ประเมินประสิทธิผลของ STORY Model ในการพัฒนาทักษะการเล่าเรื่องที่สะท้อนอัตลักษณ์และคุณค่าของท้องถิ่น	5.ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น: 1. การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model ตัวแปรตาม: 1. สมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นของผู้เรียน 2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้	7.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือทดลอง: 1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ STORY Model + Story Telling Kit ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน: 1. Story Identification (ระบุเรื่องราว) 2. Theme Development (พัฒนาหัวข้อ) 3. Oral Presentation (นำเสนอปากเปล่า) 4. Visual Aids (ใช้สื่อประกอบ) 5. Feedback and Revision (รับคำติชมและแก้ไข)	

			เครื่องมือรวบรวมข้อมูล: 1. แบบประเมินสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่น 2.แบบสอบถามความพึงพอใจ 3. บันทึกการนำเสนอของผู้เรียน	
9.การวิเคราะห์ข้อมูล 1. การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมีอาชีวก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (One-Sample t-test) 2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ของคำติชมจากผู้ประเมิน			10.องค์ความรู้ใหม่ที่ได้ 1. การพัฒนาและผลการใช้ STORY Model ในการพัฒนาสมรรถนะนักเล่าเรื่องท้องถิ่นอย่างมีอาชีพของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาการท่องเที่ยว	